

PROP DE VOSALTRES

Dia de l'Església diocesana

Cada any la nostra Església dedica un diumenge de novembre a la petició d'oracions i col·laboracions a favor de la diòcesi. Tots els catòlics se saben membres d'una parròquia en la qual participen amb la seva presència o amb la seva dedicació constant. Aquest diumenge recordo a tots la seva pertinença a l'Església diocesana. Per aquest motiu es formalitza una campanya de sensibilització a través de díptics explicatius, lema i avisos diversos. Amb l'objectiu que entre tots atenguem les necessitats de com més millor. Us ofereixo la meua aportació que he escrit per al fulllet que distribuïran avui a les parròquies.

El lema d'aquest any és molt suggerent. A més de complementar comunitat i persona, fa referència implícita a gran quantitat d'històries individuals que expressen alegries i suporten dificultats, acompanyades per la col·laboració dels seus semblants. I ho diu de forma directa, assenyalant i agraint el teu propi suport.

És el suport de cada cristià que celebra la seva fe en comunitat. En la pròpia parròquia ha nascut i ha crescut en l'aprenentatge del missatge del Senyor, en la participació dels sagraments i on ha rebut els fonaments per actualitzar la caritat, per compartir somriures i temps, diners i espais. Un percepció que conforme avança en la identificació amb Crist li urgeix més l'atenció als germans. I tot això evitant caure en un buit intimisme o en un desbotat activisme. El cristià vol actuar seguint l'estil del seu Mestre, estrenyent amb una mà la del

Una Església i milers d'històries gràcies a tu

Ajuda la teua parròquia, tots hi guanyem

Dia de l'Església Diocesana - Jornada de Germanor 2015

per tants

Programa per al desenvolupament humà de l'Església

Pare Déu i tendint l'altra al germà que l'acompanya en el camí de la vida.

Segur que coneixeu moltes històries individuals o familiars, heu analitzat els aspectes concrets en les reunions comunitàries i heu intentat possibles sortides a les dificultats que us han plantejat.

El lloc idoni per acostar-se a situacions alienes és la comunitat cristiana. És cert que la fe és una opció personal, que la gràcia de Déu inicia totes les nostres motivacions, que l'exigència individual de creixement cristià és un procés lent i, de vegades, vacil·lant. Però també és cert que l'experiència comunitària de la fe ens enriqueix i ens possibilita ampliar el radi d'acció d'ajuda i suport als nostres semblants; alhora que ens mostra el camí per lluitar contra l'egoisme, ens marca la línia per a la caritat.

La parròquia desenvolupa gran quantitat d'activitats que comprometen els batejats. Però quan es refereix a actuacions d'ajuda i solidaritat desapareixen les identitats culturals, ètniques, socials o religioses. No s'exclou a ningú; tots tenen la porta oberta del nostre cor i el de la comunitat. Així ho demana el Senyor.

L'Església diocesana és el conjunt de parròquies on les diferents comunitats i grups cristians coordinen i potencien el seu esforç i treball diari. Anualment assenyalem una data per recordar aquesta realitat eclesial i per demanar a tots major col·laboració en totes les direccions, en la pregària, en la dedicació del nostre temps als altres, en la capacitat d'acollida, en l'aportació de recursos materials.

La meua història personal se suma a les de molts altres. La meua necessita molt de la vostra pregària. Les d'altres també de la vostra ajuda. Mostreu generositat amb tots.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Trobada diocesana de Vida Creixent a Almenar

El passat dia 21 d'octubre, el moviment Vida Creixent va celebrar una trobada diocesana al poble d'Almenar. Van sortir a les 10 del matí, parant a Alguairer per recollir un bon nombre de membres de Vida Creixent, que es van afegir.

En arribar a Almenar, van anar a visitar l'Església Parroquial de la Mare de Déu de l'Assumpció. Pels voltants del temple, es van poder recrear en el magnífic mirador des del qual es domina unes vistes extraordinàries de la comarca.

Després, van anar a veure el museu etnogràfic, on es pot contemplar el progrés en el cultiu de la terra. Tot se-

guit es van desplaçar fins a l'ermita de Sant Sebastià, on Mn. Jaume Pons, rector d'Almenar, ajudat per Mn. Xavier Batiste, consiliari de Vida Creixent a Lleida, van celebrar l'Eucaristia.

En acabar la celebració religiosa, es van dirigir fins al recinte de les piscines del poble, on els hi van servir un bon dinar. Finalment, van visitar l'antic molí, mogut per l'aigua d'una sèquia.

Varen viure d'aquesta manera una jornada plena d'atencions per part dels veïns d'Almenar i, particularment, de Mn. Jaume, de l'historiador del poble i de l'amic Rafael.

Càritas presenta la seva campanya institucional

«**P**ractica la Justícia: Deixa la teva empremta» és el nom que Càritas dóna a la seva campanya institucional, que s'ha presentat aquest passat 27 d'octubre a la sala d'actes de l'estatge social de l'entitat, davant de més d'un centenar de persones, i a la qual ha assistit el bisbe Salvador.

La campanya va acompanyada d'un lema comú per a tres anys, «Estima i viu la justícia», i un segon lema per a cada anualitat, que centra els continguts dels missatges i que comparà amb materials de sensibilització. Cada any tindrà una idea forta o eix orientador:

- 2014-2015. El primer any centrat, en la persona i els seus drets.
- 2015-2016. El segon any, amb la recomanació: «Practica la justícia». Aquest curs ens preguntarem què significa des de Càritas practicar la justícia, practicar

els drets. Ens centrarem en l'acció directa, en l'acció transformadora, en la denúncia profètica.

- 2016-2017. El tercer any, treballarem el «Cridats a ser en comú».

Aquest any, la presentació s'ha preparat conjuntament entre l'equip d'animació de Càritas Parroquials i l'equip de Comunicació i Sensibilització.

L'acte va començar amb una breu pregària i unes paraules del bisbe Salvador, per passar a presentar els materials editats i els seus continguts. Tot seguit, es van presentar els objectius de la campanya «Practica la Justícia: Deixa la teva empremta», que se centren en:

- Sensibilitzar sobre la importància de recuperar com a valor la dignitat de totes les persones i la necessitat urgent de vetllar pels drets fonamentals de ca-

dascú, com a premissa per eradicar la pobresa i les situacions d'injustícia al món.

- Animar i comunicar els missatges de Càritas des de l'esperança que es genera en les persones que participen en els seus projectes, les quals són testimoni real de la transformació de la nostra societat.
- Denunciar les injustícies des de la tasca, per eradicar la fam i la pobresa en el món, tant en la seva dimensió nacional com internacional.
- Animar perquè la comunitat cristiana i la resta de la societat adoptem hàbits més solidaris i compromesos amb els drets de les persones i amb la cura del medi ambient.

La sessió es va desenvolupar amb una dinàmica participativa, a partir dels mateixos materials de treball que es van presentar. Es va treballar amb els continguts relacionats amb el lema de la campanya: L'amor no és només futur, és present. Creure en Déu és practicar la justícia i exigir-la. No es pot donar per caritat el que es deu en justícia. Nosaltres som agents de transformació.

Finalment es van recordar tres punts importants de la campanya: Practicar la justícia. Que la teva empremta de justícia sigui sostenible per a tothom. Adoptar un nou estil de vida i enfortir la participació i la pràctica dels drets.

Per acabar es va presentar el vídeo institucional que recull els punts més importants de la campanya.

Mn. Soler participa en una jornada litúrgica a Hondures

El delegat de Litúrgia i Espiritualitat del Bisbat de Lleida, Mn. Gerard Soler, ha estat convidat per la diòcesi de San Pedro de Sula (Hondures) a participar en una jornada de convivència litúrgica, que s'ha celebrat a l'Institut La Salle d'aquella ciutat.

Aquesta és la segona vegada en poc menys de dos anys que Mn. Soler viatja fins a Hondures per participar com a ponent en xerrades i conferències organitzades per l'Església

sia d'Hondures i per la seva Universitat Catòlica.

FRATER convoca el XXXV Concurs de Narracions

FRATER Lleida ha convocat el seu Concurs de Narracions, que enguany arriba a la seva XXXV edició. Adjuntem les bases del Concurs de Narracions FRATER 2015/2016 per a qui vulgui participar.

La narració pot ser de qualsevol tema relacionat amb el món de la malaltia i la persona amb discapacitat. L'entrega de les obres ha de ser abans del 30 de gener de 2016.

FRATER és una associació que porta en aquesta ciutat des de 1970,

i considera que tot treball de sensibilització ajuda a l'acceptació i integració de la persona amb discapacitat dins de la societat. Aquest és un dels principals objectius de la nostra associació. I ho fem a partir d'activitats com el concurs, les xerrades, la promoció del voluntariat, així com d'altres de formació, d'oci i de lleure.

Per més informació podeu dirigir-vos a la Sra. Dolors Hidalgo, presidenta de l'entitat, en aquest telèfon 973 245 897.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Home i dona (I)

La catequesi d'avui està dedicada a un aspecte central del tema de la família: el del gran do que Déu ha fet a la humanitat amb la creació de l'home i de la dona i amb el sagrament del matrimoni.

Comencem amb un breu comentari sobre el primer relat de la creació, en el Llibre del Gènesi. Aquí llegim que Déu, després d'haver creat l'univers i tots els éssers vius, va crear l'obra mestra, o sigui l'ésser humà, que va fer a la seva imatge: «El va crear a imatge de Déu, creà l'home i la dona» (Gn 1,27), així ho diu el Llibre del Gènesi.

I com tots sabem, la diferència sexual és present en moltes formes de

vida, en la llarga escala dels éssers vius. Però només l'home i la dona porten en ells mateixos la imatge i la semblança de Déu: el text bíblic ho repeteix tres vegades en dos versets (26-27): l'home i la dona són imatge i semblança de Déu.

Això ens diu que no és únicament l'home qui pren en ell la imatge de Déu, no és únicament la dona qui pren en ella la imatge de Déu, sinó que l'home i la dona, com a parella,

són imatge de Déu. La diferència entre l'home i la dona no és per la contraproposició, o per la subordinació, sinó per la comunió i la generació, sempre a imatge i semblança de Déu.

La cultura moderna i contemporània ha obert nous espais, noves llibertats i noves profunditats per a l'enriquiment de la comprensió d'aquesta diferència. Però ha introduït també molts dubtes i molt d'escepticisme. El vincle del matrimoni i de la família és un assumpte seriós, ho és per a tots, no sols per als creients.

(Dimecres, 15 d'abril de 2015.)

El V Congrés d'Espiritualitat a Lleida

Els Carmelites Descalços han reunit aquest darrer cap de setmana —entre el 23 i el 25 d'octubre—, més d'un centenar i mig de persones a Lleida per participar en el V Congrés d'Espiritualitat. Una trobada que ha servit per refrescar el missatge de santa Teresa de Jesús.

Una de les conclusions dels ponents i congressistes, que durant tres dies han participat en aquesta trobada al Santuari de Santa Teresina, ha estat la constatació que hi ha «set de Déu» i que una vida interior plena només té sentit si serveix per obrir-se a les necessitats del món.

El Congrés es va inaugurar divendres, dia 23, amb la conferència de Josep Otón, doctor en història i estudis de l'espiritualitat, el qual va parlar de «La recerca espiritual en la societat postmoderna».

Otón, en la seva exposició, presentà primerament el nou escenari religiós en què estem avui, per parlar seguidament de la metamorfosi del sagrat que s'ha produït en la nostra

societat. Tot seguit, analitzà el concepte de postmodernitat, tot incidint en la individualització i la globalització, per passar després a tractar l'estructura del sagrat quant a la religió com a fenomen complex i quant a l'experiència i tradició enteses com una relació dialèctica. La conclusió ens portà a afirmar que les religions poden ser enteses com a llegats de saviesa.

El Congrés, que va ser inaugurat pels màxims responsables de l'orde —Àngel Briñas, delegat de Catalunya i Balears; Miguel Márquez, provincial de la Península Ibèrica, i Agustí Borrell, vicari general dels carmelites descalços—, també va comptar amb la intervenció del bisbe Salvador.

L'endemà, al matí, es van dividir laics i religiosos per treballar en grups i, a la tarda, el director del Centre Internacional Teresià Sanjuanista (CI-TeS), Javier Sancho, va dissertar sobre «La vida interior, según Santa Teresa».

Diumenge al matí, van continuar els treballs de grups, i a la tarda el P. Agustí Borrell va cloure el Congrés amb la conferència «És temps de caminar. Més enllà del V Centenari de santa Teresa», on va destacar que aquest esdeveniment havia permès redescobrir la sorprenent actualitat del missatge de la santa. «En la seva vida i en els seus escrits, llegits a la llum de la nostra situació real, hi podem trobar la resposta a molts interrogants i inquietuds de la societat i de l'Església dels nostres dies», va dir el P. Agustí.

A més de les xerrades i els treballs en grup de laics i religiosos, el congrés va tenir espai per a diferents representacions musicals entorn de la santa.

Han passat 24 anys des del primer Congrés d'Espiritualitat, l'any 1991, dedicat a la figura de sant Joan de la Creu. Des de llavors, el Santuari de Santa Teresina de Lleida ha acollit aquesta convocatòria, que ha abordat personalitats tan significatives en l'àmbit de la fe com santa Teresina, Edith Stein i sant Pau.

REFLEXIONS

No, no va ser endebades

Un noi que ronda els vint anys ha acabat la formació professional no sense dificultats, amb força esforç personal, ben acompanyat pels seus diversos tutors i professors i, també, amb una bona col·laboració dels pares. Ara és a Londres per perfeccionar l'anglès i, alhora, té una feina relacionada amb allò que ha estudiat. Els pares resten sols a casa, però la relació amb el fill és freqüent gràcies als recursos que ofereixen les noves tecnologies. El *whatsapp* els manté al dia i el *skype* els facilita visualment la comunicació directa. En una de les darreres trobades informàtiques, quan eren a punt d'acabar la conversa, el noi els va dir: «Pares, us trobo a faltar i prego per vosaltres!»

El noi ha estat educat i s'ha anat fent gran en un entorn cristià proper. La família ha vetllat aquesta dimensió de la vida i ha buscat les col·laboracions necessàries per ajudar-lo a créixer en la fe fins al moment que, amb altres independències en els diversos aspectes vitals, ha arribat també la independència espiritual, bo i que el noi ha seguit, amb bona voluntat, el camí que inicià a la família. El pare recorda com pregava amb ell a la nit, abans d'anar a dormir, com participaven en família a l'eucaristia dominical, com conversaven sobre el tema quan presentava alguna inquietud o dubte.

Val a dir que el testimoni del pare i la mare, el seu esperit de servei i de compromís envers les persones i la societat han estat també un bon complement. I la gràcia de Déu que actua.

Molts pares cristians segueixen el mateix procés: han sembrat la llavor de la fe, l'han vetllat i treballat, han pregat i donat testimoni... però la llavor no acaba de fructificar o el creixement en sembla feble. Tot és en mans de Déu! La feina feta no és endebades. La llavor sembrada i el testimoniatge dels pares resten, sempre, en el cor i en la memòria dels fills. L'acció de Déu en les persones escapa a les nostres presses i a la recerca de resultats immediats. Convé saber esperar que es faci la voluntat divina i pregar confiadament. «No són res ni el qui planta ni el qui rega; només compta Déu que fa créixer» (1Co 3,7).

Enric Puig Jofra, SJ

Josep M. Esquirol, obre el nou curs de l'IREL

Unes 200 persones van assistir, el passat 15 d'octubre, a la inauguració del curs 2015-2016 de l'IREL-Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida, que va tenir lloc a la sala d'actes de la Universitat de Lleida.

Després d'unes paraules del seu director, Dr. Ramon Prat Pons, destacant la importància de la virtut de la humilitat, va tenir la paraula Josep Maria Esquirol Calaf, professor de la Universitat de Barcelona, qui va impartir la lliçó inaugural, amb el títol: «El gest i el fil de la felicitat». Segui-

dament, van rebre les orles 9 alumnes de la 17a promoció de batxillerat, 16 animadors i animadores de comunitat i 4 alumnes de la 13a promoció de Llicenciat. A continuació, van parlar el Dr. Joan Planellas, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya; Paco Cerdà i Montserrat Parra, com a representants de la Diputació i de la Paeria, que van destacar la bona sintonia entre aquestes institucions i l'IREL.

Van cloure els parlaments el bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, amb paraules de reconeixement

vers l'Institut, i Joan Biscarri, vicedirector d'Activitats Culturals i Projectió Universitària de la UdL, oferint el seu suport.

AGENDA

- ▀ **Diumenge, 15 de novembre.** 12.15 h, Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de les Borges Blanques, concert de Felipe López (organista) i Raquel Albarrán (soprano). El recital forma part del XVII Festival Orgues de Ponent i del Pirineu.
- ▀ **Dijous, 19 de novembre.** 17 h, local social de Càritas (Pl. Sant Josep), Presentació del vídeo del Programa de la Gent Gran «Joves per Sempre».
- ▀ **Dissabte, 21 de novembre.** 21.30 h, sala polivalent d'Almacelles, sopar solidari a benefici de Sant Joan de Déu.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1M 1,11-16.43-45.57-60.65-67 / SI 118 / Lc 18,35-43]. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nascuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), vg. cistercenca a Helfta.

17. □ Dimarts [2M 6,18-31 / SI 3 / Lc 19,1-10]. Santa Isabel d'Hongria, princesa viuda, serventa dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III).

18. ■ Dimecres (□ Barcelona) [2M 7,1-20-31 / SI 16 / Lc 19,11-

28]. Barcelona: dedicació de la Catedral; St. Romà, mr.; St. Aureli, mr.

19. ■ Dijous [1M 2,15-29 / SI 49 / Lc 19,41-44]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. v aC).

20. ■ Divendres [1M 4,36-37.52-59 / SI 1Cr 29,10.11abc.11d-12bc / Lc 19,45-48]. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr. A St. Feliu de Llobregat: Beata Isabel Ferrer i companyes, verges i màrtirs.

21. □ Dissabte [1M 6,1-13 / SI 9 / Lc 20,27-40]. Presentació de santa Maria, verge, al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honorí, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. □ Diumenge vinent, I d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Dn 7,13-14 / SI 92 / Ap 1,5-8 / Jo 18,18, 33b-37]. Jesucrist, Rei de tot el món; santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

Diumenge XXXIII de durant l'any

▶ Lectura de la profecia de Daniel (Dn 12,1-3)

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment. Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estan inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna. Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

▶ Salm responsorial (15)

R. *Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.*

Senyor, heretat meua i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. / Sempre tinc present el Senyor; / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cor reposa confiat: / no abandonareu la meua vida enmig dels morts / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat delícies per sempre. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 10,11-14.18)

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats. Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblatió ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats. Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 13,24-32)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosaltres veureu tot això, sapigueu que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el Fill; només ho sap el Pare.»

▶ Lectura del profeta Daniel (Dn 12,1-3)

Por aquel tiempo se levantará Miguel, el arcángel que se ocupa de tu pueblo: serán tiempos difíciles, como no los ha habido desde que hubo naciones hasta ahora.

Entonces se salvará tu pueblo: todos los inscritos en el libro.

Muchos de los que duermen en el polvo despertarán: unos para vida eterna, otros para ignominia perpetua.

Los sabios brillarán como el fulgor del firmamento, y los que enseñaron a muchos la justicia, como las estrellas, por toda la eternidad.

▶ Salmo responsorial (15)

R. *Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti.*

El Señor es el lote de mi heredad y mi copa; / mi suerte está en tu mano. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa serena. / Porque no me entregarás a la muerte, / ni dejarás a tu fiel conocer la corrupción. R.

Me enseñarás el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 10,11-14.18)

Cualquier otro sacerdote ejerce su ministerio, diariamente, ofreciendo muchas veces los mismos sacrificios, porque de ningún modo pueden borrar los pecados. Pero Cristo ofreció por los pecados, para siempre jamás, un solo sacrificio; está sentado a la derecha de Dios y espera el tiempo que falta hasta que sus enemigos sean puestos como estrado de sus pies. Con una sola ofrenda ha perfeccionado para siempre a los que van siendo consagrados. Donde hay perdón, no hay ofrenda por los pecados.

▶ Lectura del santo Evangelio según San Marcos (Mc 13,24-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos:

«En aquellos días, después de esa gran angustia, el sol se hará tinieblas, la luna no dará su resplandor, las estrellas caerán del cielo, los astros se tambalearán.

Entonces verán venir al Hijo del hombre sobre las nubes con gran poder y majestad; enviará a los ángeles para reunir a sus elegidos de los cuatro vientos, de horizonte a horizonte.

Aprended de esta parábola de la higuera: Cuando las ramas se ponen tiernas y brotan las yemas, deducís que el verano está cerca; pues cuando veáis vosotros suceder esto, sabed que él está cerca, a la puerta. Os aseguro que no pasará esta generación antes que todo se cumpla.

El cielo y la tierra pasarán, mis palabras no pasarán, aunque el día y la hora nadie lo sabe, ni los ángeles del cielo ni el Hijo, sólo el Padre.»

COMENTARI

Cal que caiguin molts ídols

El llenguatge apocalíptic (com el de Dn) neix en temps de persecucions quan els creients arrisquen la vida denunciant els crims dels poderosos, perquè senten la necessitat imperiosa d'encoratjar-se els uns als altres a mantenir-se fidels a Déu transformant el món en Regne de justícia i de pau.

El llenguatge apocalíptic és llenguatge grupal: difícil per als de fora però comprensible per als fidels al grup que ha anat creant aquest llenguatge de generació en generació.

En aquell temps de desgràcies com mai, els justos —els inscrits al Llibre— i sobretot els qui en temps de defalliments han conduït el Poble pel bon camí, resplendiran com la llum del firmament i la multitud dels qui dormen —els morts— es desvetllarà uns per a la vida eterna i altres per a la vergonya d'una reprovació eterna.

La Gran Notícia és que la tribulació no té la darrera paraula sinó que *després de la tribulació «el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols celestials trontollaran».*

Jesús reproduceix expressions d'Is 13,10 anunciant la caiguda dels malvats que s'hi han instal·lat *«dalt al cel»*, lloc exclusiu de Déu: *Jo castigaré la depravació del món i els crims dels malvats; posaré fi a l'orgull dels altius, humiliaré l'arrogància dels tirans.* Mentre vivim adorant «ídols» (*sol-lluna-estols*) que equivocadament situem dalt de tot en l'escala de valors, no podem adorar de veritat Crist, el Senyor.

Quan podrem *veure el Fill de l'home venint entre els núvols amb gran poder i majestat?* Quan amb la força de Déu i el compromís cristià caiguin de la nostra veneració els *malvats, altius i tirans* que ara com ara dominen el món.

Per preparar-nos degudament a la fi del món, quan haurem de comparèixer davant el Tribunal de Déu, cal viure amb menys curiositats cap a fora (què farà aquell? què diuen els altres?) i actuar més vigilància cap a dins (visc l'estil de les Benaurances?).

Mn. José Luis Arín